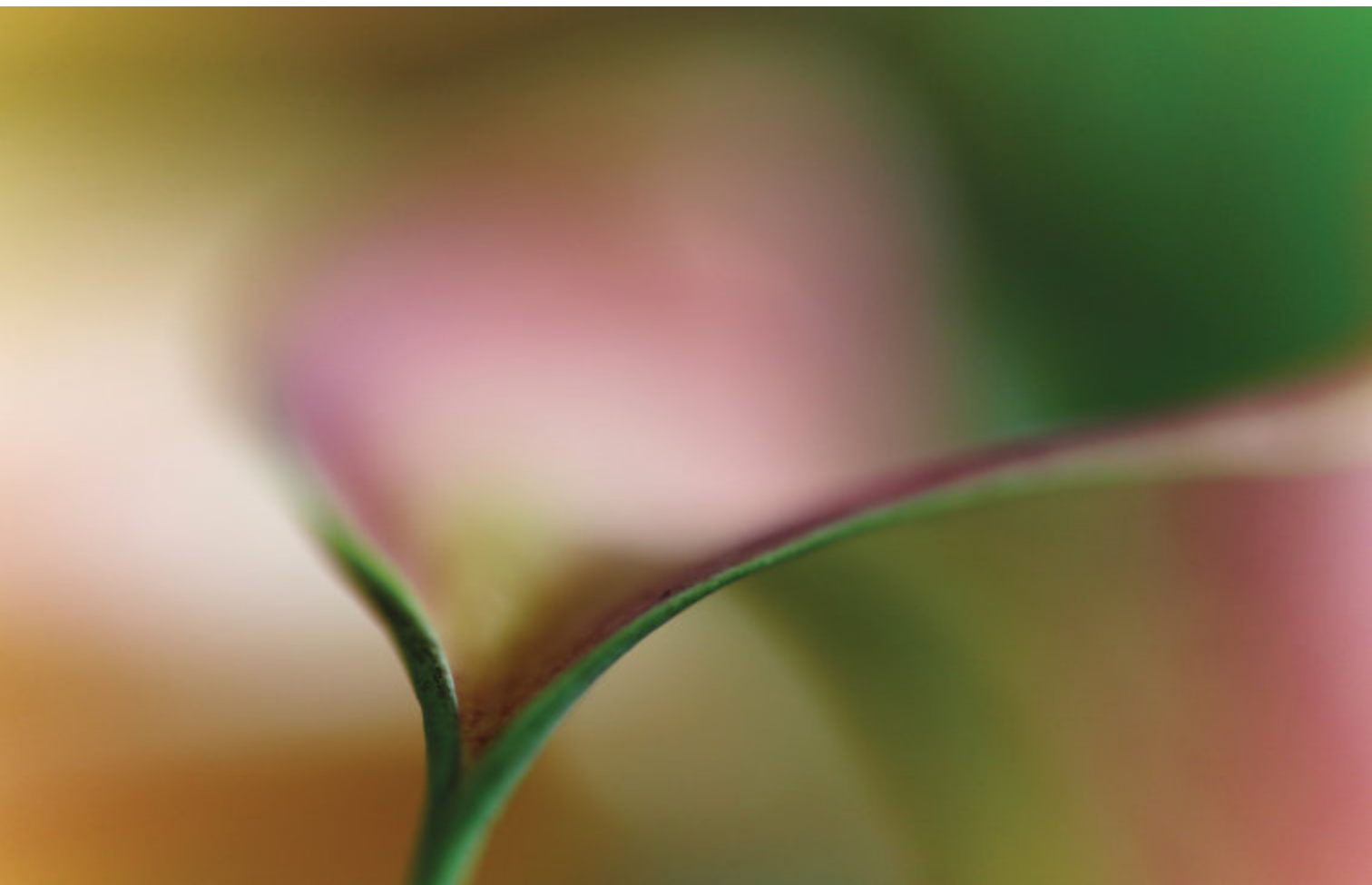

de grove korrel

MEI 2024 - JAARGANG 65

De Grove Korrel

65e jaargang, mei 2024, nummer 318
De Grove Korrel is een uitgave van Fotoclub
Zwijndrecht opgericht 7 september 1959 en
koninklijk goedgekeurd op 30 juni 1971

Redactie:

Martin Geuze, Joke Maarleveld,
Wim Benschop en Franz Heuser

Redactieadres:

Rotterdamseweg 126
3332 AL Zwijndrecht
redactie@fotoclubzwijndrecht.nl

Secretariaat:

Marjan Leeuwesteijn
secretariaat@fotoclubzwijndrecht.nl

Internet:

www.fotoclubzwijndrecht.nl

Contributie 2023/2024:

€ 165,- per persoon per jaar

Bank:

NL30 INGB 0000 349456

Clubgebouw/fotogalerie:

Rotterdamseweg 126 (hoek Koninginneweg)
3332 AL Zwijndrecht
De aanvangstijd van de vaste clubavond is op
maandagavond 20:00 uur.
Het clubgebouw is geopend vanaf 19:30.
De fotogalerie is voor publiek elke zaterdag van
september t/m mei van 12:30 tot 16:00 uur
geopend. De toegang is vrij.

Vormgeving en productie

Franz Heuser, Martin Geuze, Wim Benschop
en Joke Maarleveld

Printing:

Haveka B.V., Alblasserdam

Tekstbijdrage:

Martin Geuze, Henk Ras, Jurjen Biesbroek en Ad van de
Griend

Cover:

Marijke Bottema

Voorwoord

TEKST: MARTIN GEUZE

Op de club komt het regelmatig ter sprake. Foto's geprint tonen of digitaal op het scherm. Natuurlijk kan het bij ons op de club op allebei de manieren. Het een hoeft niet beter te zijn dan het ander.

Tijdens de beoordeling van 5 met samenhang hadden we een jury die bestond uit twee fotografen die allebei het geprinte werk wel konden waarderen. Ik was hierbij aanwezig en hoorde hoe zij daar als professionals naar keken. Allereerst gaven ze aan dat ze het fijn vonden dat al het werk geprint was aangeleverd. Ik kon merken dat ze van sommige afdrucken niet echt onder de indruk waren maar er waren ook series waarbij ze juist hun waardering uitspraken over de kwaliteit van het gedrukte werk. Opvallend was dat ze van het gedrukte werk van onze club het meest onder de indruk waren.

Tijdens de bespreking in Landvast kwam het een aantal keren naar voren dat de kwaliteit van de digitale foto op het scherm vaak beter was dan het geprinte werk dat was aangeleverd. Het is dus geen vanzelfsprekendheid dat geprint werk altijd beter is.

Persoonlijk vind ik het geprinte werk altijd prettig. Je ziet de afdruk op papier en het is zoals de fotograaf het heeft aangeleverd. Je kunt je niet verschuilen achter de opmerking: "Bij mij op het scherm was het heel anders". Dit betekent niet dat je daarom nooit meer digitale foto's kan laten zien, maar het geeft alleen aan dat er over het werk op papier niet die discussie kan ontstaan.

Prima om je werk op de club digitaal te laten zien, maar net zo goed om het werk op de bok te tonen.

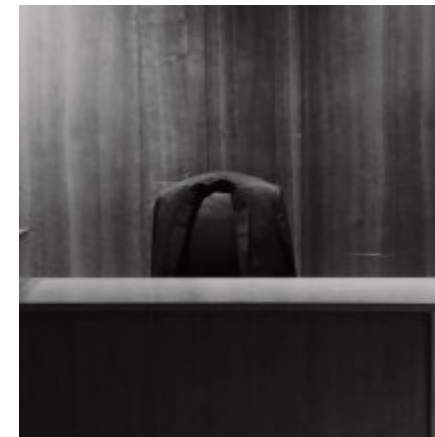

Rust en stilte versus drukte en beweging

TEKST: HENK RAS

Normaal gesproken bespreek ik altijd één foto, maar in de DGK 317 staan twee foto's van Anne-Marie Höppener, die zo verschillend zijn dat ik een uitzondering maak.

Op pagina 11 staat een foto van een over een stoelleuning gehangen colbertje, in een mooi zacht licht. Het zachte licht komt waarschijnlijk uit een lichtbak of raam, boven de tafel waar de stoel achter staat. Er straalt van deze foto een grote rust uit, het lijkt een foto gemaakt in een pauze tijdens een vergadering. Niets wijst verder op aanwezigheid van mensen. Een groot leeg vlak is beschikbaar voor de eigenaar van het colbert dat op het linker revers mooi verlicht wordt. De kraag, met een knik erin, werpt een schaduw op de stoelleuning en het wachten is op beweging. Een prachtige foto die vooral rust en stilte in zich heeft..

Op pagina 22 staat een typische "straatfoto" van een groep mensen die het midden van het beeld bijna compleet vullen. Drie mensen lopen van rechts naar links op de foto en zijn volledig onscherp door deze beweging. De mevrouw, met een meisje met pet, aan haar arm die schijnbaar van links komen en naar rechts willen, zijn scherp afgebeeld. Helaas staan er een paar dames, in haar looprichting, te praten die de route blokkeren, waardoor ze waarschijnlijk even in moeten houden. Het tafereel is ingeklemd tussen een geparkeerde scooter en de gevel van een winkel of galerie waar een portret van een vrouw ophangt. Al met al een scene in de stad die vol is met mensen en beweging. Een grotere tegenstelling tussen deze foto en de bovenomschreven foto is bijna niet denkbaar. Het is verrassend, dat deze foto's van één fotograaf zijn.

Anne-Marie heeft als relatief nieuw lid al laten blijken een goed oog te hebben voor details en schroomt niet mee te denken en praten, over de foto's die op een fotoavond voorbij komen. Ik hoop nog lang te kunnen genieten van haar bijdragen op de fotoavonden.

© WIM HOEVERS - "U wordt in de gaten gehouden! Big sister & big brother are watching you".

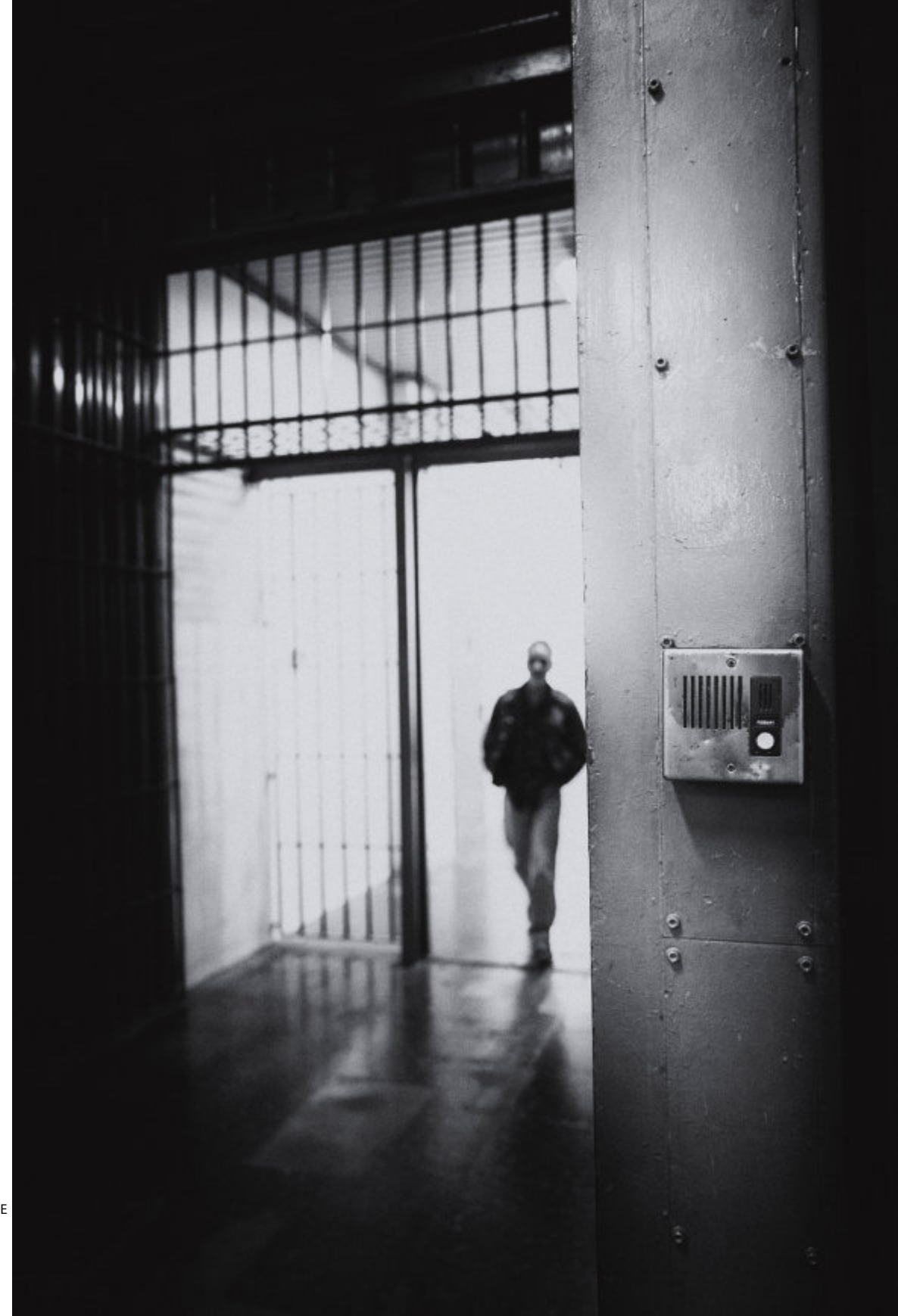
© SANDRA REIJMERS

© FRANZ HEUSER

© FRANZ HEUSER

© REMCO SCHADE

De brallende beeldenaar(deel5)

TEKST: JURJEN BIESBROEK

Voor de Wind

“Niets zo veranderlijk als het weer, meneer.” Hij keek verontwaardigd achterom naar buiten, waar het in een mum van zonnig tot diepgrijs was verkleurd en regen nog slechts een kwestie van seconden leek. Het ouderwetse belletje aan de deur had mij uit mijn overpeinzingen doen opschrikken. Mijn oprechte blijdschap, omdat er eindelijk weer eens een klant binnenstormde, kromp snel ineem tot het feit dat op zijn minst nog geen druppels van zijn regenjas dropen op mijn schone houten vloer. “Net op tijd”, kon ik uitbrengen met een gemaakte glimlach rond mijn lippen.

“Een goede middag, beste middenstander. Nu ik toch hier ben. Uw etablissement intrigeert mij ten diepste, maar mijn rotsvaste overtuiging heeft een bezoek tot op heden belemmerd. Alles is al eens eerder gefotografeerd, dus wat voor nieuws zou ik hier tenslotte kunnen vinden.” Zijn hooghartige woorden combineerden perfect met zijn uitstraling.

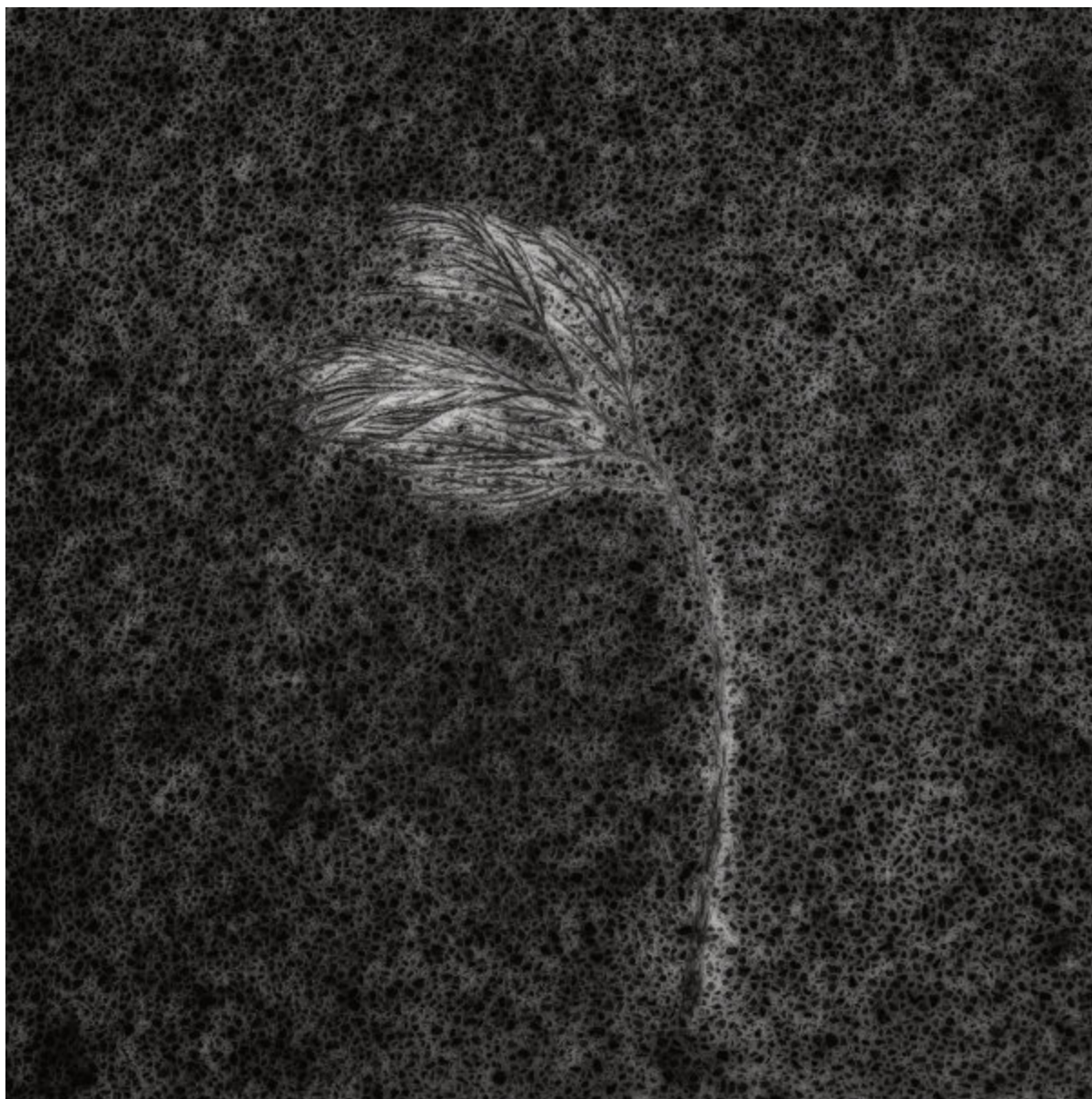
“Een stellige uitspraak waar u nog wel eens van terug zou kunnen komen, mijnheer.” riposteerde ik. *Bekakte woorden ken ik ook, schoot het door mijn hoofd.* “Wellicht zou ik allereerst kunnen toelichten dat het woord ‘overtuiging’ voortkomt uit het scheepsjargon en doelt op het te veel bijzetten van zeil. Ergo, een over tuiging is per definitie teveel, vaak ook hardnekkig en sluit naadloos aan op onhebbelijke kortzichtigheid en het koppig zijn als een ezel.” Of het nu kwam door mijn reactie of omdat hij besepte dat zijn boosheid op het weer nutteloos was. Zijn pijlen richtte hij nu op iets wat hij wél kon beïnvloeden. Mij...

Om die donderbui niet alsnog binnenshuis te krijgen, praatte ik snel verder. “Met uw welnemen, kijkt u eens naar deze serie werken aan de wand. We hebben allemaal last van onbewuste overtuigingen of regeltjes. Ik dus ook, daar kwam ik onlangs achter. Een nieuw project starten. Out of the box denken. Alles loslaten wat je hebt geleerd en focussen op het nieuwe doel.”

“Kijkend naar de opbrengst van een jaar zoeken en ploeteren, kwam ik tot de conclusie dat ik diep van binnen gewoon een aantal regels had waar ik toch minimaal wél aan wilde voldoen bij het maken van welke foto dan ook. En het is een lange rij, kan ik u verzekeren. Iets met esthetiek, compositie, functionaliteit, techniek, rust, relevantie. Het perfecte plaatje moet volledig voldoen aan al die voorwaarden. U voelt al aan dat dit een beperking van formaat is, die nooit tot mijn tevredenheid zal stemmen. Sterker nog, het staat steeds vaker in de weg. Het resultaat wat u hier aan de muur ziet hangen, is feitelijk een compromis tussen wat ik echt wilde overbrengen en deze regeltjes. Oftewel, de foto’s die het beste aansluiten op het projectdoel zitten nog opgesloten in de computer.”

Het leek warempel of de lankmoedigheid van de bezoeker hem tijdelijk een aantal treden van de sociale ladder deden afdalen richting mij. Alsof ik iets geraakt had. “Mijn wrange conclusie zou zijn dat u eerst deze regeltjes bewust hebt aangeleerd om het vak, of zo u wilt ‘de kunst’ te kunnen beheersen en nu wilt u dit loslaten om verder te kunnen groeien. Een bewonderingswaardige wending, veel sterkte daarbij. Desondanks brengen uw foto’s nog steeds niets nieuws natuurlijk, maar mijn kijk daarop wel.”

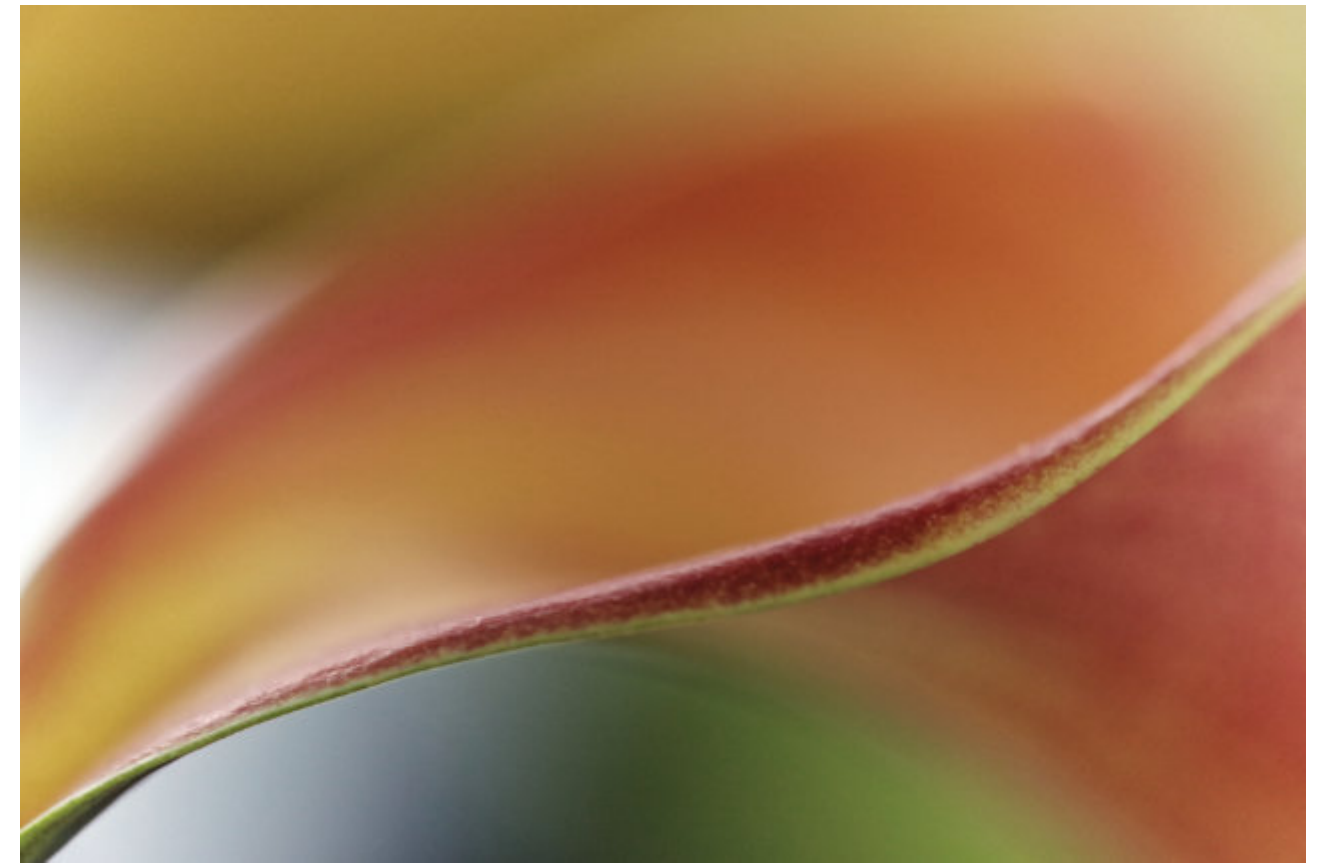
De dreiging was geweken.

© COR RITMEESTER

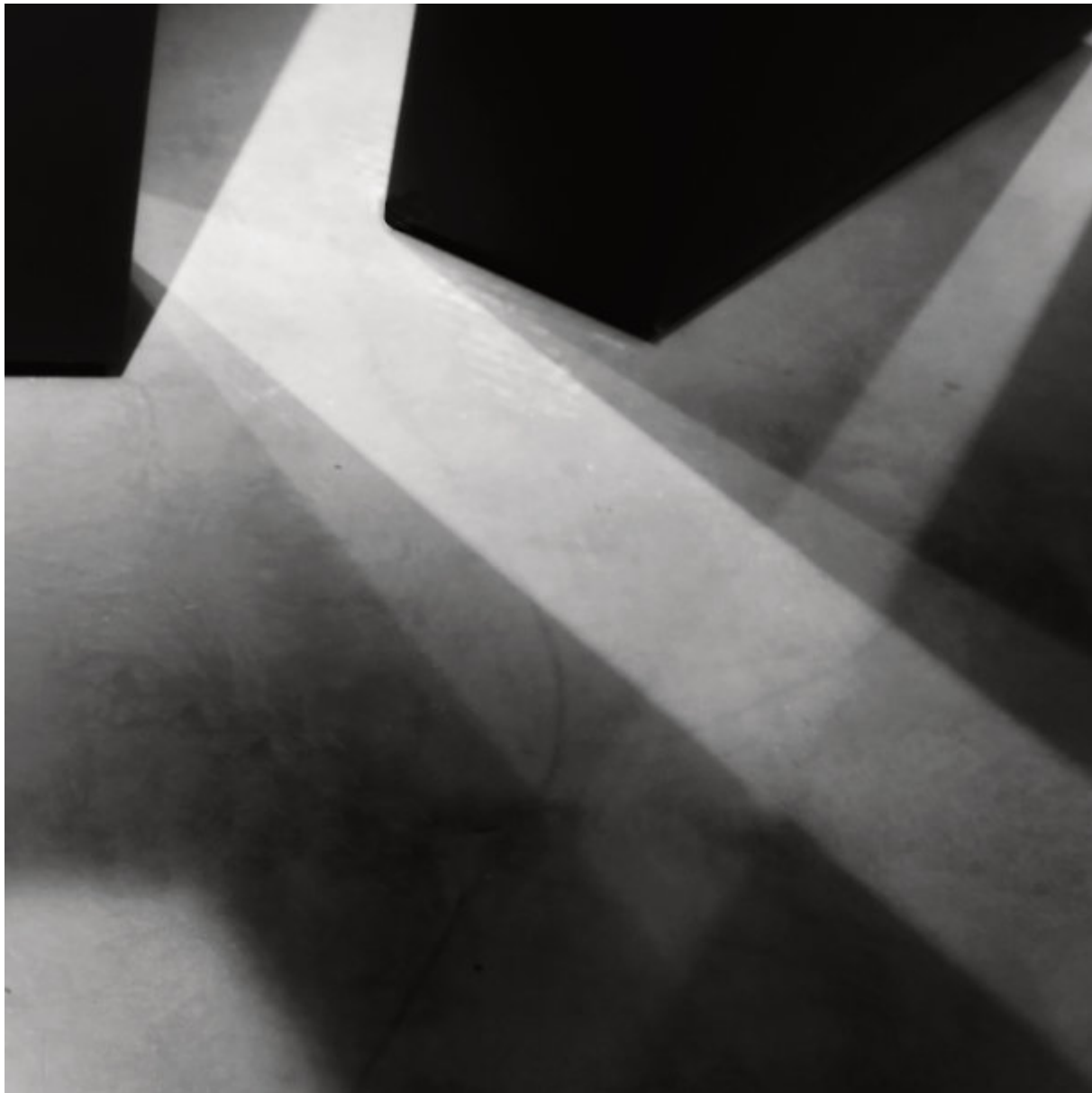
Dit is misschien niet de foto waarmee je denkt thuis te komen als je een dierentuin bezoekt. Deze waterlelie in de Rivièrehal is vanuit een laag standpunt vastgelegd. Een fijne plek om te zijn op een druilerige dag.
© JOHN BAARENDS

© MARIJKE BOTTEMA

Trein door markt is een normaal dagelijks gebeuren. Iedereen leeft daarmee en men is niet anders gewend.. De mensen met een marktkraam staan iets meer naar achteren.
© HUIB MEERMAN

© FRANK DE GRAAFF - Lightlines

© COR RITMEESTER

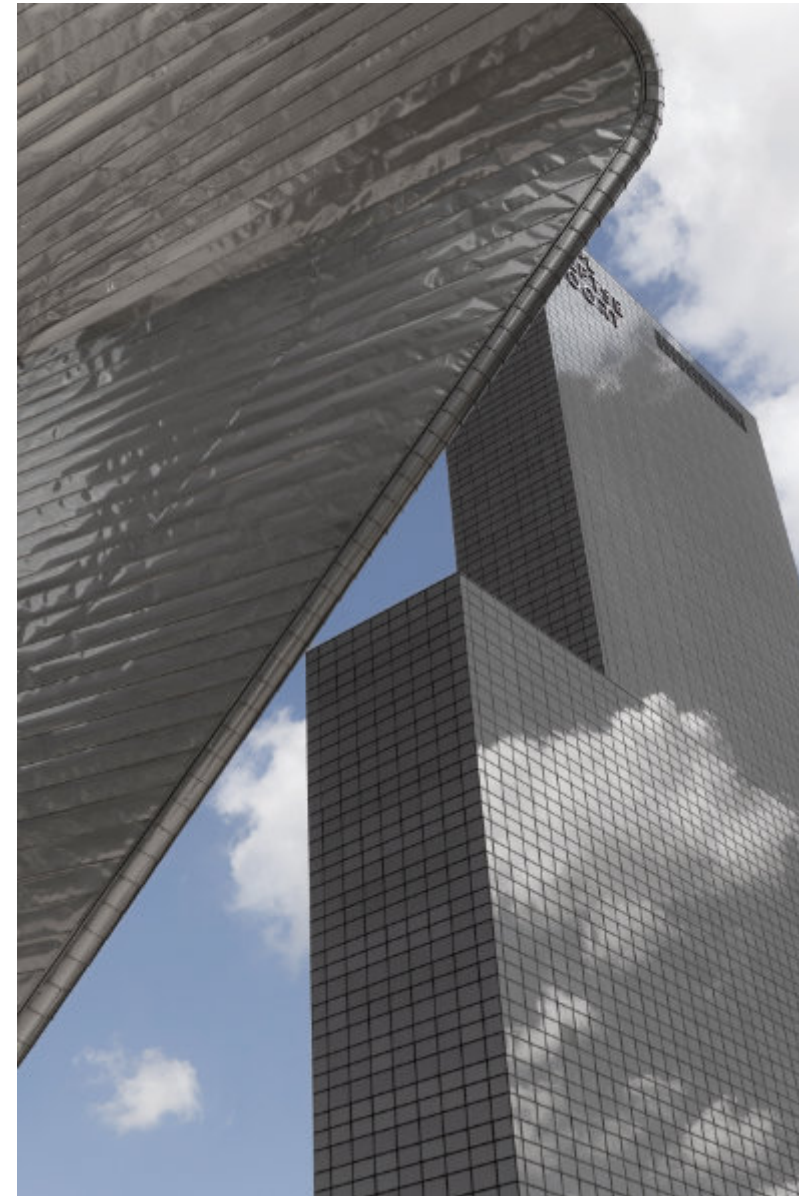
© REMCO SCHADE

© AREN VAN DEN DOEL

© HANS VAN WEELDEN

Een ontmoeting.

De foto is genomen tijdens een mooie dag in Rotterdam centrum. Hij is genomen met een groothoeklens. Het is wonderlijk hoe je perspectief verandert, wanneer je architectuur gaat fotograferen met een groothoeklens. Je kunt niet de details pakken, je gaat grote wonderlijke vormen ontdekken. Zo ook deze twee gebouwen, die niet samensmelten, maar elkaar wel ontmoeten. De wolkenlucht hielp mee en kreeg een vorm die dwars door het gebouw heen leek te gaan. Dat is geluk hebben, of heel lang wachten. De nabewerking van de kleuren is gebaseerd op eigenschappen van de elementen die je ziet: de lucht is blauw, gebouwen zijn grijs. Voor het stationsgebouw klopt de kleur, voor de Delftse Poort niet. Een gebouw dat spiegelt zou immers alleen grijs kunnen zijn bij een grijze lucht

© MARISKA KEUSKOM

© AD VAN DE GRIEND - 'Little green bag'

© AD VAN DE GRIEND - 'Paint job'

Van wie is een foto?

TEKST: AD VAN DE GRIEND

In 1978 schrijft W.F. Hermans (1921-1995), een artikel over Eugène Atget (1857-1927) waarin hij de vraag uit de titel aan de orde stelt. Atget is een broodfotograaf die, rondom het vorige fin de siècle, een forse platencamera door Parijs sjouwt om daarmee op glasnegatieven van 18 cm bij 24 cm de sloop en het verval van de stad vast te leggen evenals etalages en tuinen. In zijn primitieve doka maakt hij contactafdrukken op daglichtpapier en verkoopt die aan de stad Parijs, aan winkeliers, schilders etc.

In de decennia na Atget's dood is een groot aantal van zijn negatieven opnieuw afgedrukt door de meesterprinter Pierre Gassmann (1913-2004). Van Atget's negatieven maakte Gassmann perfecte prints met doortekende schaduwpartijen en mooie lichten die de fotograaf zelf nooit heeft gezien. Maar zo'n perfecte afdruk, is dat nog wel een originele Atget?

Als ergens een 'originele' foto van bijvoorbeeld Man Ray wordt geveild weet je vrijwel zeker dat die is geprint door Gassmann. Het staat vaak achterop de foto gestempeld: 'Original print by Gassmann' ook als die foto na het overlijden van Man Ray is geprint. Dit betekent dat er dus twee originelen zijn: de print die de fotograaf heeft kunnen zien en een 'origineel' dat hij nooit heeft gezien.

Op 6 november vorig jaar liet ik op de club een foto zien van een roodharige dame die zeer geconcentreerd luisterde tijdens een concert. Na de gebruikelijke opmerkingen van enkele leden merkte Hans van Weelden op dat ik toch maar eens mijn foto's moest gaan bewerken want daar zou deze foto beslist beter van worden.

Dat heeft hij geweten. Ik heb hem gevraagd om, t.b.v. mijn voordracht inzake de charme van imperfecte foto's, dat idee dan maar eens zelf uit te voeren. Hans stuurde twee verbeterde foto's retour waarvan ik er één tijdens de voordracht op de club heb laten zien. Toegegeven, ik was verrast en vond de foto misschien wel beter geworden. Het was in ieder geval anders, meer een 'portret'. In het denken over de beide foto's benoemde ik echter telkens de ene als mijn foto en de andere als die van Hans en zo voelde het ook.

Inmiddels vind ik mijn eigen foto weer de beste en overweeg de foto van Hans te laten veilen. Kunnen liefhebbers een originele Van Weelden kopen of is het nog steeds een Van de Griend?

© AREN VAN DEN DOEL

© ROB TEIRLINCK

© RUDI KLEINGELD - Rocky Mountains Canada

© ARIE STAM

Gedane zaken ...

02 december 2023 t/m 20 januari 2024 expositie "Verwondering" van Marijke Bottema.

15 januari 2024: Fotoclub Rotterdam zou komen, maar heeft door omstandigheden afgezegd. In plaats hiervan is het eerste deel van de kringloopfoto sessie van dit seizoen besproken.

27 januari 2024 t/m 02 maart 2024 expositie "Buitenstaander" van Hans van Weelden.

28 januari 2024: clubexcursie naar De Koepel in Haarlem, met lunch in de Jopenkerk en een afsluitend bezoek aan het Teylsmuseum georganiseerd door Remco Schade.

29 januari 2024: BBBB-avond wordt ingevuld met een fotobespreking van de foto's naar aanleiding van de opdrachten New Topographics en foto's naar aanleiding van één van twee gedichten van Slauerhoff.

03 februari 2024: bespreking inzendingen voor de Joop van de Wetering Wedstrijd in bioscoop Landvast te Alblasterdam. Deze keer geen foto's van clubleden in de top tien.

14 februari 2024: overlijden Arie Fortuin.

26 februari 2024: BBBB-avond – Boven Colour Management door Cees van Meerten en Beneden wordt de avond verzorgd door Ad van de Griend met: De imperfecte foto.

05 maart 2024: overlijden Jan Heijkoop.

09 maart 2024 t/m 13 april 2024 expositie "Kleur van stilte" van Tineke Adeney.

21 maart 2024 t/m 16 mei 2024 geven Fred van Turenhout en Lia Perquin weer een cursus digitale fotografie en fotobewerking.

25 maart 2024: BBBB-avond – presentatie van het werk gemaakt tijdens de workshop van de afgelopen twaalf maanden onder leiding van Joke Maarleveld met als opdracht "werk langdurig aan één fotoproject" en denk hierbij aan de drie W's: Waar heb je het over? Waarom moet jij deze foto's maken? En Waarom nu?

13 april 2024: bespreking rayonwedstrijd Vijf met samenhang in bioscoop Landvast te Alblasterdam. Vier leden van FCZ zijn geëindigd bij de genomineerden en ontvangen tzt een uitnodiging om mee te doen met Foto Nationaal.

15 april 2024: derde spreker van het seizoen: Elvira Smit.

20 april 2024 t/m 25 mei 2024 groepsexpositie "Series".

© MARC DE GROOT (Gids tijdens de excursie in de Koepelgevangenis te Haarlem)

de grove korrel

FOTOCLUB ZWINDRECHT